

HYLLI I DRITËS

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas
(II. ad Cor. III. 17).

VOTER
KULTURE
SHQYPTARE

11-12

Nanduer-Dhetuer 1942-XX.

VJETI XVIII.

S H K O D E R

Pajtimi per të perkohshmen „HYLLI I DRITËS“

Shqypni	Nji numer	Fr. 1.00	Nji vjetë	Fr. 10.—
Itali	» »	» 1.00	» »	» 10.—
Nder vende tjera . . .	» »	» 1.40	» »	» 14.—

Themelue në vjetin 1913 prej At Gjergj Fishta

PERMBAJTJA

Mesazhi i Papës, Piut XII.	PAGE 369
A. BERNARDIN PALAJ — Doke e Kanu në Dukagjin	386
A. RROK GURASHI — Dokumenta të pabotuem	391
EPRI — Elmar-i në lulishten e Mungades	409
GELASIUS — Fjalori Toponomastik	426
A. BENEDIKT DEMA — Veprimi Letrar i A. Gjergj Fishtës — Të gjitha veprat —	435
A. GJERGJ FISHTA — Hajrija (Tragedi kombtare)	452
A. PASHK BARDHI — Faik Konica	472
VA — KUNDRIME LETRARE	480
N. D. N. — Alfabeti e polemika	486
BOTIME TË DERUE ME	487
A. D. KURTI — Prralla. — Blë. II. Fash. 13.	

*Drejtimi mban tagrin mbi çdo artikull të botuem në
ketë të perkohshme, tue ndalue njherit edhe çdo
rishtypje a perkëthim.*

HYLLI I DRITËS

EPERKOHËSHME KULTURALE-LETRARE

MESAZHI I PAPËS, PIUT XII.

Tue perftue një gëzim e pershpirtnë perherë e më të gjallë, per setcillen vjetë, o hij të dashtun, në rasen e Krisht-lindjes, jehon mesazhi i Krishtit, si dritë nper terrina, prej grazhdit të Betlemit në vesh të krishtenve, e pershkohet ambel edhe nder zëmra të tynë; një mezazh që ndritë nper mjet të vertetave qiellore boten, të cillen e ka mbluë terri i gabimeve tragjike; një mezazh që i sjellë njerzimit gëzim të plotë e i epshpresë, nonse është i ndryllun prej një trishtimit tejët të madh; u çpallë lirin bijvet t' Adamit, që vuejn nder pranga të mëkatit e të fajit, u premtun mshrirë, dashtni e pagjë çetave të pamasë të të trazueme e atyne që hjekin, atyne që shofin kahë u rrsheet dore lumniya, e kah fuqit u daren në valen e luftës e t' inadit, që po ndodhin nder këto ditt t' ona kaq të trishtueshme.

Kumbonët shëjte, që e perhapin ket mesazh në kater anët e botës jo vetem se na perkujtojn dhantun Hyjnore, falë njerzimit që prej fillimit të kristjanizmit, por edhe na qesin nder mend një të vertetë të tashme, që është per ngushllim t' onë, një të vertetë, nonse t' amshueme e perherë të ré, perherë të gjallë e të kerthnestë: "*Driten e vertetë, e cilla ndritë që do niëri që shef driten e kësajë botë*", dritë, që nuk njëf prendim.

Fjala e Amshueme, që është rruga, e verteta e jeta, u lind në një shpellë të mjerë tue naltsue e tue shëjtue kështu vorfnin; në ketë mënyrë i a filloj misjonit të vet: misjon pshtimi e shperblimi per njerzim.

Krishti pat thanë një fjalë krejt shëjte e cilla edhe sot është fjala e jetës së vertetë, e zoja me i zgidhë çashtjet më të kapertymet, të pazgidhshme prej anës s' atij që don me shti në punë pikpamje e mjete të kota njerzore.

E pra janë çashtje që kushtojn gjak, e duen doemos një pergjegje,

